

מדברי מפקדים

גנרל ש. דה-גול

אם טיבן של המשימות אשר מוטל יהיה על צבא-השריון למלאן ידרוש מן הפיקוד צירופים נבונים, מחושבים ורואים-את-הנולד — שכן חובה היא לקמץ, כאשר „הון-ההשקעה“ הנו מוגבל, הרי חנאי למילוי משימות אלו כי תהינה מצויות אצל המבצעים תכונות-של-נעורים: אהבת הסיכון ויכולת להשתחרר על-נקלה מזיקות ומכבלי-יחסים.

* * *

על הצבא להיות בנוי גופים-גופים, שלכל אחד מהם „רוח-יחידה“ משלו — וכדבר-של-ממש, ולא רק כמצוה המקוימת מן השפה ולחוץ; ולא רק כאמצעי מנהלי לחלוקת פרסים בין יחידות... ענינה של מדיניות-בעניני-צבא הוא למצוא את הדרכים, את צורת-הארגון, ואת אורח הצבת האנשים, את ויסות תעסוקת היחידות, באופן כזה שגופי-צבא קבועים אלה ירכשו לעצמם תכונות-אופי מושרשות איתנות-ביותר של התמדה ושל אינדיבידואליות... הקץ להדרכה המתבצעת באלף מרכזים ובסיסים, בתי-ספר ומחלקות-אימונים! הקץ למדריכים הבאים מן החוץ, ליחידות-תמרונים שהורכבו מקרעים ומקטעים! תחת השורות המשתבשות ללא-הרף, במקום אותה אנטייליה*) של הזרמת אנשי-התחלופה, במקום הקאליידוסקופ של מפקדים וחברים-לשירות — ייבנו-נא עתה רגימנטים אמתיים! „רוח יחידה“, משנוצרה — צריך שתמצא לה ביטוי-של-ממש. התחרות — היא שתאפשר זאת. התמודדות ספורטיבית, זו שמארגנים אותה בין החיילים-הפרטים — להעתיקה אל תחום תחרות-הרגימנטים. במבחנים רחבי-היקף יתמודדו מדי פעם לא עוד אלופים-נבחרים כי אם גופי-צבא שלמים. על-פני חלקות-שטח שנבחרו לכך, ולפי נושא שחושכיו-עובד, יצטרכו הם, כל אחד בתורו ובמלוא-הרכבו, להפעיל את שלוחות-הקרב שלהם, במגע ותיאום הדדיים. הכל יובא כאן בחשבון: — מספרם של הכדורים והפגזים שפגעו במטרות, רמת-ההסוואה שהושגה, איכות עבודות-ההתבצרות, היעדים-האויבים שנתגלו ע"י התצפית, אופן תפקודם של אמצעי-הקשר, זרימת-הקדימה של האספקה — כשהכל מבוקר ע"י חבר-שופטים המצויד במכשירי-צילום, במדי-זמן ובמיקרופונים; שכן אלה יקבעו את קנה-המידה לתוצאות שתושגנה.

* * *

אם המלחמה, לפי מהותה, הנה תופעה-הרסנית — הרי שאיפתם של אלה העושים-את-המלאכה היא להשיג בה חסכון רב ביותר: — טבח מועט ככל-האפשר, המשיג תוצאה גדולה; ושילוב-ניגודים זה משתמש במות, בסבל ובאימה על-מנת להגיע בכל-ההקדם אל המטרה — לשים קץ לשלושת אלה גם-יחד.

(מתוך כתביו הצבאיים)

*) אנטייליה — גלגל שאיבת-מים הנמצא בתנועה מתמדת.